



## It's a poor sort of memory that only looks backwards<sup>1</sup>

Het zijn verwarrende tijden. Europa rolt van de ene in de andere financiële crisis. Niet alleen banken, maar ook landen dreigen bankroet te gaan. Voorlopig blijft het hier in België nog bij onheilstijdingen, maar de mensen krijgen schrik. Schrik voor hun spaarcenten, schrik voor hun toekomst en die van hun kinderen. Sociologen, economen, politicologen en financiële analisten overtroeven elkaar met standpunten, analyses en meningen. En wat doen historici? Die zijn opgeleid om alles op langere termijn te bekijken en afstand te nemen. Ze moeten contextualiseren en nuanceren. Maar dat sluit niet uit dat ze ook alert moeten blijven.

Zo is er de steeds negatievere beeldvorming over ons systeem van sociale zekerheid. Niet dat dat onaantastbaar is. We weten al lang dat het is uitgegroeid tot een huis met vele koterijen die dringend afgebroken moeten worden. Maar we mogen het kind niet met het badwater weggooien. We moeten blijven herinneren aan het initiële opzet van het systeem: een herverdeling van de rijkdom zodat zo veel mogelijk mensen beschermd zijn tegen sociale risico's. Het economische discours wordt vandaag volledig beheerst door de marktlogica en mantra's als besparingen, groei, winst en koopkracht, zeker met de hete adem van Europa in de nek. Een econoom als Arjo Kramer heeft het ook over andere waarden die de economie kunnen drijven, zoals duurzaamheid, kwaliteit, erkenning van ieders vaardigheden en toekomstbestendigheid. Het doel van de economie en de politiek is en blijft immers een sociaal sterke samenleving, een sterke democratie, met betrokken burgers – ook met dat deel van de wereld dat nog in absolute armoede leeft.<sup>2</sup>

In *Brood & Rozen* vertellen we over mensen en bewegingen die zich hebben ingezet en blijven inzetten voor een sociale samenleving, en die durfden ageren. Omdat geschiedenis niet alleen over het verleden gaat, maar ook toekomstgericht is.

Zo lees je in dit nummer een stuk van Jean-Benoît Falisse over Artsen Zonder Grenzen. Hij analyseert de organisatie als een voorbeeld van een nieuwe generatie ngo's die minder ideologie, en meer expertise vertonen, maar waar dat apolitieke karakter tot op vandaag een belangrijk discussiepunt blijft. Lien Bauwens toont aan de hand van een concrete casus, namelijk de sociale fotografie over kinderarbeid, hoe foto's een meerwaarde kunnen bieden voor het historisch onderzoek.

We stellen ook graag het boek *De textielindustrie en haar mensen* van Frederic Dehaut voor. Een boek met verhalen over mensen die in de textielindustrie gewerkt hebben, zowel bazen als werknemers. Omdat verhalen, zoals foto's, ons op een andere manier naar het verleden leren kijken.

De brochure van de UGent over August Vermeylen, *Maar wat een wespennest!*, inspireerde Jacques Van Keymeulen tot enkele beschouwingen over de gang van zaken in het universitair onderzoek en over de noties 'internationaal' en 'kosmopolitisch'.

Na een jaar intense arbeid presenteert Jessica Langouche de inventaris van het archief van Amnesty International Vlaanderen, als kers op de taart voor de vijftigste verjaardag van Amnesty International.

En Carmen Van Praet stelt ons het boek voor over Charles Potvin, een sociaalliberaal. Want die zijn er gelukkig ook nog ...

Ten slotte nog een kerstcadeautje: een kaartje dat u kan versturen met uw wensen voor 2012. Laten we elkaar vooral menselijkheid en betrokkenheid toewensen.

Paule Verbruggen

<sup>1</sup> Geïnspireerd op de titel van de tentoonstelling *It's a poor sort of memory that only works backwards*, van Johan Grimonprez in het S.M.A.K. in Gent (tot 29 januari 2011).

<sup>2</sup> Arjo Kramer pleit voor een ander Europa. In: *De Groene Amsterdammer*, 08/12/2011, pp. 14-15.